

lige Medlemmer med Undtagelse af Nielsen*), vilde imidlertid ikke kunne billige en saadan Løsning af Opgaven. De Tvivl, som i sin Tid eksisterede med Hensyn til Indholdet af de ældre Apotekerprivilegier, ere hævede ved den kongl. Res. af 23de December 1842, der fastslog, at alle daværende Apotekerprivilegier i levende Live kunde overdrages til andre; i ethvert Fald er en saadan Forstaelse fastslaaet ved de senere ca. 50 Aars Praksis. Men det følger af de saaledes erhvervede reelle Rettigheders Natur, at de ikke uden videre kunne fratages de Berettigede, altsaa heller ikke erklæres for bortfaldne efter et vist vilkaarlig valgt Aaremaal's Forløb. Derimod kan Lovgivningsmagten naturligtvis afløse dem mod fuldstændig Erstatning, enten straks eller indenfor et vist Tidsrum efter en Ordning, der yder saadan Erstatning. Men den kan formentlig ikke indskrænke sig til at erklære Privilegierne for bortfaldne til et vist Tidspunkt, overladende til Privilegiehaverne i Forening, om de kunne træffe en Ordning, hvorved de holdes skadesløse for Privilegiernes Bortfald; den enkelte Privilegiehaver maa kunne forlange, at Staten samtidig med, at den paabyder Privilegiets øjeblikkelige eller senere Bortfald, tillige giver ham Erstatning for hans Tab.

Efter det foranstørte har Kommissionens Flertal været henbist til alene at undersøge Muligheden af at paabyde en Afløsning der — med nogle Modifikationer svarende til den svenske — tog Sigte paa Tilvejebringelsen af de til Afløsningen for nødne Midler gennem en aarlig Afgift, udredet af dem, som efter Afløsningen overtog Driften af Apotekerne, det være sig de tidligere Shæندهavere af de reelle Privilegier eller andre, saaledes at den for det enkelte Apotek fastsatte Afgift blev at erlægge, indtil den samlede Afløsningssum var tilvejebragt. Ordningen maatte formentlig i det væsentlige være følgende:

a. Det paabydes, at alle reelle Apotekerprivilegier bortfalde, enten — som i Sverig — efter et længere Aaremaal, nemlig til det Tidspunkt, da de til den samlede Afløsningssums Tilvejebringelse optagne Laan ventes at være afdragne, eller i Løbet af den Tid (et Par Aar), der antages at medgaa til Afløsningsfondens Dannelse, Taksationens Foretagelse, Udbetalingen af Erstatningsbeløbene m. v. Det sidste turde, særlig naar Afløsningsmaadens Ordning skete uden Medvirkning af Privilegiehaverne, være det rationelle. Naar man i Sverig har valgt det fjerne Tidspunkt, staar dette ventelig i Forbindelse med en Forestilling om, at selve Privilegierne i Amortisationstiden hæfte for Kapitalen. Dette beror imidlertid paa en Fiktion. Der vil ikke godt kunne tænkes en Ordning, hvorefter Afløsningsfondens Kreditorer skulde kunne søge Dækning for deres Krav ved Realisation af de afløste Privilegier. De paagældende Apoteker maa behandles som andre personlige Apoteker, undtagen for saa vidt angaar Afgiften, og hvad dermed staar i Forbindelse.

b. Der gives Regler for Burderingen af selve Privilegierne uden Hensyn til Bygninger, Inventarium og Varebeholdninger (et andet er, at der rimeligvis maatte træffes Bestemmelser om, at den, der overtager Driften af Apoteket, skal ind-

*) Se nedenfor Sp. 3269—72.